

Løn af den ene eller den anden Art, det er dem, der skal betale Omkostningerne. Det er ikke en socialt retfærdig Politik, og derfor er det, jeg har betegnet Landbrugsministeren som den, der fører en reaktionær Politik under en Frihandelsfane. Derfor vil jeg ogsaa sige til det ærede Medlem Hr. Sundbo — det er den eneste Bemærkning, jeg skal gøre til ham —, at der ikke rigtig var Logik i det ærede Medlems Tale; naar han ligesom jeg sagde: Hver Gang den højtærede Minister taler Frihandelens Sag, er vi enige med ham, men bagefter sagde, at naar jeg gjorde det samme, som han gør, talte jeg for en reaktionær Politik. Nej, jeg tror, de fleste her i dette Ting vil forstaa, hvorledes jeg bedømmer Landbrugsministeren, at jeg nemlig skelner mellem det, der er den ægte Liberalisme, og det, han for Tiden vil bruge Liberalismen til.

Den højtærede Justitsminister er den sidste, jeg har en Bemærkning at gøre til. Han talte først om mine Udtalelser paa et Møde eller, som han troede, paa to Møder; han talte om et lukket Møde, hvor jeg skulde have talt, og hvorfra et Referat var kommet ud. Den højtærede Justitsminister har ikke kunnet forstaa, hvad det var. Det var det samme Møde, der var Tale om. Det var ikke et lukket Møde, men et offentligt, hvilket ogsaa fremgaar af, at en af den højtærede Justitsministers politiske Beundrere var til Stede og fremsatte forskellige Insinuationer overfor de Radikale, og det var derpaa, jeg gav Svar. Den højtærede Justitsminister har spurgt mig om, hvad jeg har sagt, og har henvist til et Referat i „Politiken“. Nu efter at jeg en Gang har refereret mine Udtalelser, vender den højtærede Justitsminister tilbage til „Politiken“s Referat, hvor der, som det fremgaar af mine Udtalelser, er en enkelt Unøjagtighed, men en ganske uvæsentlig Unøjagtighed, nemlig den Unøjagtighed, at det efter dette Referat kunde synes, som om Regeringen havde forelagt et Forslag, hvorefter Offentligheden ikke havde Adgang til Møderne, men det, jeg har sagt paa Mødet, er, saaledes som jeg har refereret det her, og jeg skal tillade mig igen at læse for den højtærede Minister, hvad jeg har sagt her i Tinget som Referat af mine Udtalelser: Jeg har „gjort nøjagtig Rede for Forholdet, saaledes som det er, nemlig at Regeringsforslaget, da det kom i Udvalg, blev mødt med Ønsker om en Ændring derhen, at Offentligheden ikke kom til at følge Forhandlingerne ved, at disse førtes for aabne Døre. Det er bekendt, at det var det ærede Medlem Hr. Pürschel, der stillede Forslag i saa Hen-

seende, og at Regeringens Medlemmer stærkt anbefalede dette Forslag under Henvi- sning til, at det var Betingelsen for, at Landmandsbankens Rekonstruktion kunde lykkes. Den højtærede Justitsminister siger ogsaa selv, at han finder den nu gennemførte Ordning rigtig.“ Dette er, hvad jeg har sagt paa det omtalte Møde, og der er altsaa paa dette Punkt ingen Uoverensstemmelse mellem den højtærede Minister og mig: Regeringen har forelagt et Forslag, som derefter efter Udvalgets Ønske er blevet ændret, men ændret under Regeringens ubetingede Bifald. Den højtærede Minister har sagt, at da han kom til Stede, antog han Forslaget, men i Forvejen havde Handelsministeren i høj Grad anbefalet den af det ærede Medlem Hr. Pürschel foreslaaede Ordning, idet han udtrykkelig sagde, hvad jeg her har citeret, at det var Betingelsen for, at Landmandsbankens Rekonstruktion kunde lykkes, at Forhørene ikke førtes for aabne Døre. I denne Forbindelse nævnte den højtærede Justitsminister, at han havde hørt en Mand paa Færøerne sige, at radikal Politik skulde gaa ud paa at angribe det stærke og blive ved at angribe det stærke; man skulde ikke søge de svage Punkter. Jeg maa tilstaa, at jeg ikke forstaa, hvorledes den højtærede Justitsminister kan bringe dette i Forhold til de Angreb, jeg har rettet mod ham. Jeg betragter virkelig ikke den højtærede Justitsminister som nogen stærk offentlig Personlighed, tværtimod, jeg betragter ham som en overmaade svag offentlig Personlighed, hvilket Tiden nok skal vise, at han er. Dernæst kan den højtærede Justitsminister jo da ikke paastaa, at Regeringens Forhold til Landmandsbankens Rekonstruktion er noget af det stærkeste i Regeringens Politik, eftersom den højtærede Justitsminister netop her i Tinget udtrykkelig har sagt, at han og flere af hans Kolleger ikke var enige med den højtærede Statsminister i den Maade, hvorpaa Landmandsbankens Rekonstruktion var ordnet i Juli, og Uenighed er som bekendt ikke Vidnesbyrd om Styrke.

Om dette Forhold, Landmandsbankens Rekonstruktion, har jeg saa rettet to nye Spørgsmaal til den højtærede Justitsminister. Den højtærede Justitsminister fandt nu, at det var af Betydning, forinden han gik over til et svagt og næsten hændende Svar, at indføre nogle ganske ligegyldige Bemærkninger om, hvornaar jeg havde spurgt ham. Han sagde, at jeg havde ikke spurgt ham den Gang; vi forhandlede om Landmandsbanken. Jo, det har jeg gjort; det fremgaar af, hvad den højtærede Minister sagde,